

Budapest, 1922. április 11.

Apja kazánfűtő segéd volt. Hat elemit és négy polgárit végzett, a Marx és Mérei Műszergyárban asztalos tanonc, a Váradi és Társa cégnél 1940–1941-ben, majd a Garcon Bútorgyárban 1943-ig segéd volt. 1943-tól katonai szolgálatot teljesített, 1944 őszén frontszolgálatra vitték, 1945. januárban hadifogságba esett, 1948. decemberéig Ukrajnában volt hadifogoly. Hazatérte után, 1949-ben visszatért korábbi munkahelyére, az államosított Legel II. Bútorgyárba, 1950 tavaszán a Minőségi Bútorgyárban, majd az Újpesti Asztalosipari-gyárban munkaügyi vezető volt; üzemi bizottsági titkár 1952-ben, párttitkár 1953-ban. 1950 őszén lett a Könnyűipari Minisztérium Faipari Főosztálya munkaügyi előadó, 1951-ben lépett be a Magyar Dolgozók Pártjába, később az MSZMP-be, a Bútorgyári Igazgatóságon kapott beosztást. 1954 végétől a szolnoki Tisza Bútorgyár igazgatója volt. 1956 végétől két hónapig a szolnoki Épületasztalos Vállalatnál asztalossegéd volt, majd visszahelyezték igazgatói beosztásába. 1959-ben könnyűipari technikumot végzett, faipari technikus képesítést szerzett; 1963. szeptemberben közgazdasági technikumnak megfelelő vizsgát tett, akkor a BME ipari üzemgazdász szakának másodéves hallgatója volt. Országgyűlési képviselővé 1963. február 24-én a Hazafias Népfront Szolnok megyei listájáról választották meg; 1965. június 30-án az Elnöki Tanács 175/1965. számú határozatával mandátumától megfosztották.